

ли азъ него изпреваря, ще му взема коня златокрили, съ който Слънчо земя обикаля!..

Издумалъ туй и коня пришпорилъ!.. Но догдето Еньо пристигналъ и прехвърлилъ Синитѣ камъни, слънцето кротко надъ тѣхъ се усмихнало!.. И станало чудо!.. Спрѣлъ се Еньо, булче да дочака, обърналъ се и какво да види?.. Булката му на камъкъ станала!.. Тогава Еньо слѣзълъ отъ коня засраменъ, приклепналъ до вкаменената си булка и горко заплакалъ!.. Уплашени, всички сватбари хукнали назадъ и избѣгали.

* * *

Не далечъ отъ пѣтя между Сливенъ и Ичера и до днесъ стѣрчи вкаменена Еньовата булка, за чудо и приказъ.

И разправятъ керванджии, когато минаватъ край нея, чувалъ се още да плаче юнакъ Еньо.

Ганчо Абаджиевъ

КАКВО ПАТИХЪ ОТЪ ЕДНА ТОЧИЛКА

Единъ день мама се залови да прави баница. Азъ имахъ едно малко ножче и, когато мама слагаше първата разточена кора въ тепсията, взехъ точилката и почнахъ да я дѣламъ. Мама ме видѣ, дръпна точилката и така ме перна съ нея, че азъ отхвъркнахъ чакъ на двора, гдето изхвърляхме сметѣта. Тука почнахъ да копая съ ножчето и намѣрихъ три пари: дветѣ бѣха изтрити, а третата още повече.

Турихъ паритѣ въ джебъ и отидохъ въ града на пазаръ. Тамъ видѣхъ три пушки: дветѣ бѣха счупени, а третата нѣмаше спуськъ. Дадохъ едната пара и взехъ третата пушка.

Тръгнахъ да се върна презъ една гора. Като вървѣхъ презъ гората, видѣхъ три заяка: двата умрѣли, а третиятъ душа нѣмаше. Прицелихъ се съ пушката, гръмнахъ и ударихъ единия заякъ.

Вдигнахъ заяка и тръгнахъ по-нататъкъ. Срецигнахъ единъ циганинъ, който носѣше три тенджери: дветѣ пробити, а третата дъно нѣмаше. Дадохъ втората пара, взехъ тенджерата безъ дъно.

Почнахъ да диря мѣсто да сваря заяка. Както вървѣхъ, чухъ въ единъ долъ вода шурти. Слѣзохъ въ